

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. u predmetu o državnoj potpori SA.33995 (2013/C) – poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije i ograničavanje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a

- Tužitelj navodi da pobijana odluka krši čl. 107. st. 1. UFEU-a, s obzirom na to da namet predviđen Zakonom o poticanju energija iz obnovljivih izvora (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) i posebni sustav naknada nisu davanja iz državnih sredstava niti davanja iz sredstava koja nadzire država. Sve činjenice relevantne za kvalifikaciju tih mjera utvrđene su u prethodnom postupku između Komisije i Savezne Republike Njemačke. Tužitelj smatra da više nisu postojale nikakve sumnje koje je Komisija trebala utvrditi u postupku u skladu s čl. 108. st. 2. UFEU-a i čl. 4. st. 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda čl. 108. st. 1. UFEU-a i načela pravne sigurnosti

- Tužitelj u tom pogledu ističe da je Komisija povrijedila čl. 108. st. 1. UFEU-a i načelo pravne sigurnosti, zato što je, da bi preispitala svoju prethodnu odluku o tome je li EEG potpora, primijenila postupak koji se primjenjuje na nove programe potpore u skladu s čl. 4. st. 4. Uredbe br. 659/1999, umjesto da je primijenila postupak za zatečene programe potpore u skladu s čl. 17. *et seq.* Uredbe br. 659/1999. U tom smislu osobito ističe da je Komisija Odlukom od 22. svibnja 2002. smatrala da EEG 2000 nije potpora u smislu čl. 107. st. 1. UFEU-a, zbog toga što nije došlo do prijenosa državnih sredstava. Izmjene EEG-a 2000 koje je unio EEG 2012 u usporedbi s Odlukom Komisije od 22. svibnja 2002. nisu bile bitne. Stoga je Komisija u postupku iz članka 108. st. 1. UFEU-a mogla istaknuti svoje izmijenjeno pravno mišljenje, bez posljedica za tužitelja.

3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 41. Povelje o temeljnim pravima i prava na saslušanje

- Tužitelj nadalje navodi da je tuženik donio pobijanu odluku, a da prethodno tužitelju nije pružio mogućnost da iznese svoje stajalište.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

Tužba podnesena 17. travnja 2014. – ArcelorMittal Hamburg i dr. protiv Komisije

(Predmet T-235/14)

(2014/C 223/19)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Hamburg, Njemačka), Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Bremen, Njemačka), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Njemačka) i ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg) (zastupnici: H. Janssen i G. Engel, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog ispitnog postupka u predmetu o državnim potporama SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora i ograničavanje nameta na temelju EEG-a u korist energetski intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a

- Tužitelji navode da pobijana odluka krši čl. 107 st. 1. UFEU-a, s obzirom na to da namet predviđen Zakonom o poticanju energija iz obnovljivih izvora (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) i posebni sustav naknada nisu davanja iz državnih sredstava niti davanja iz sredstava koja nadzire država. Sve činjenice relevantne za kvalifikaciju tih mjera utvrđene su u prethodnom postupku između Komisije i Savezne Republike Njemačke. Tužitelji smatraju da više nisu postojale nikakve sumnje koje bi Komisija trebala utvrditi u postupku u skladu s čl. 108. st. 2. UFEU-a i čl. 4. st. 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda čl. 108. st. 1. UFEU-a i načela pravne sigurnosti

- Tužitelji u tom pogledu ističu da je Komisija povrijedila čl. 108. st. 1. UFEU-a i načelo pravne sigurnosti, zato što je, da bi preispitala svoju prethodnu odluku o tome je li EEG potpora, primijenila postupak koji se u skladu s čl. 4. st. 4. Uredbe br. 659/1999 primjenjuje na nove programe potpore, umjesto da je primijenila postupak za zatečene programe potpore u skladu s čl. 17. *et seq.* Uredbe br. 659/1999. U tom smislu osobito ističu da je Komisija Odlukom od 22. svibnja 2002. smatrala da EEG 2000 nije potpora u smislu čl. 107. st. 1. UFEU-a, zbog toga što nije došlo do prijenosa državnih sredstava. Izmjene EEG-a 2000 koje je unio EEG 2012 u usporedbi s Odlukom Komisije od 22. svibnja 2002. nisu bile bitne. Stoga je Komisija u postupku iz članka 108. st. 1. UFEU-a mogla istaknuti svoje izmijenjeno pravno mišljenje, bez posljedica za tužitelje.

3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 41. Povelje o temeljnim pravima i prava na saslušanje

- Tužitelji nadalje navode da je tuženik donio pobijanu odluku, a da prethodno tužiteljima nije pružio mogućnost da iznesu svoje stajalište.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

Tužba podnesena 16. travnja 2014. – Kronotex i dr. protiv Komisije

(Predmet T-236/14)

(2014/C 223/20)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Kronotex GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Njemačka), Kronoply GmbH (Heiligengrabe) i K Face GmbH (Heiligengrabe) (zastupnici: H. Janssen i G. Engel, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija